

[Holstein.]

praktiske Jurister, ikke, om jeg saa maa sige, teoretiske Praktikere fra Universitetet, men praktiske Jurister, som har haft med denne Sag at gøre, Dommere, som kender den gældende Retspraksis paa dette Omraade, som faar Lejlighed til at undersøge denne Sag og udforme Lovforslag. De vilde jo meget vel kunne faa alle fornødne Oplysninger fra de Organisationer, som det ærede Medlem Hr. P. Munch har ønsket skulde være repræsenteret i Udvalget. Men det ærede Medlem Hr. P. Munchs Udvalg er saa at sige blankt for praktisk juridisk Indsigt, og det er, synes jeg, af afgørende Betydning, hvis der skal skabes ny Lovgivning paa dette Omraade, at det for det første er Jurister og for det andet Jurister, som har praktisk Erfaring i disse Anliggender, som faar Hovedindflydelsen paa det paagældende Lovforslags Udformning. Jeg kan altsaa i Princippet tiltræde det ærede Medlem Hr. P. Munchs Grundtanke, men jeg kan ikke stemme for hans Ændringsforslag. Jeg maa afholde mig fra at stemme for det, fordi jeg synes, at den Sættelse, han vil give sit Udvalg, er aldeles utilfredsstillende, og jeg frygter for, at hvis et saadant Udvalg blev nedsat, vilde det være Fare for at faa et Lovforslag, som forhaabentlig ikke var saa galt som det, Regeringen har lagt paa Tingets Bord, men som alligevel meget vel kunde blive af en saadan Beskaffenhed, at vi ikke fik den tilstræbte og i høj Grad ønskelige Klarhed paa dette Omraade, naar der skal skabes noget nyt. Men jeg vil for mit eget Vedkommende hævde, at jeg indser ikke, at det skulde være nødvendigt at skabe noget nyt her. Lad os blive ved den gældende Retspraksis. Retstilstanden paa dette Omraade er aldeles ikke utaalelig. Det er en fuldkommen Misforstaaelse at tro det. Hvis Regeringen mener, at den er utaalelig, at der maa skabes en Reform, kan jeg forsikre den højtærede Regering og Partiet Venstre, at det opnaar de ikke ved det Ændringsforslag, vi her skal stemme om, for ved dets Bestemmelser overlades fuldstændig til Domstolene at afgøre efter deres Skøn, hvad der er tilbørligt, og hvad der er utilbørligt paa dette Omraade, og Domstolene vil under Hensyn til alt, hvad der er fremsat af selvmodsigende og uklare Udtalelser i denne

Sag fra Lovgivningsmagtens Side, være henvist til sig selv, til deres eget Skøn. Og de vil selvfølgelig af Hensyn til Retssikkerhedens Opretholdelse her i Landet følge den Retspraksis, som de hidtil har fulgt, og som det er Domstolenes Pligt at følge.

Jeg vil derfor udtale et oprigtigt Ønske om, at eet af to maaske ske: enten at dette Lovforslag, som Venstre en fire til fem Gange har lagt paa Tingets Bord, og hvorom det har hævdet, at det var en liberal Livssag og en Landssag, maa blive definitivt begravet paa den parlamentariske Køkkenmødding og blive begravet saa dybt, at det aldrig mere kommer frem, eller ogsaa, hvis dette ikke kan naas — det ser jeg helst —, at der saa til næste Aar bliver nedsat et Udvalg til at overveje hele dette Omraade af vore bestaaende Retstilstande, men et Udvalg, hvoransete og paa dette Omraade kyndige og erfarne Jurister har en Hovedindflydelse. En af disse Veje, mener jeg, bør gaas. Det, Regeringen her har lagt paa Tingets Bord, er det bedste Vidnesbyrd om, hvor overordentlig ringe Værdi denne Sag i Virkeligheden har haft for Partiet Venstre. Hvis det skal være en Mærkesag for Partiet Venstre, saa er der ingen Mennesker, der kan forstaa, hverken at Regeringen har givet Forslaget den Form eller det Indhold, det har, eller at Regeringen har fulgt den parlamentariske Fremgangsmaade for at faa en saadan Reform gennemført, som den har. Jeg haaber derfor, at Venstre nu af parlamentariske Sømmelighedshensyn og ogsaa af Hensyn til den fremtidige Retssikkerhed her i Landet definitivt vil skrinlægge saavel Regeringens oprindelige Forslag som det Ændringsforslag, vi her behandler. Det er ikke bedre værd end at blive dybt begravet paa den parlamentariske Køkkenmødding.

**Formanden:** Da der er indtegnet mange Talere, og da denne Sag skal føres til Ende i Aften eller eventuelt i Løbet af Natten, maa jeg henstille til de efterfølgende Talere at fatte sig saa kort, som det maatte være dem muligt.

**Pinstrup:** Vi hørte nu en af det ærede Medlem Hr. Holsteins daglige Protesttaler. Det er aabenbart det ærede Medlem en Trang at faa afleveret en saadan Protest, og om Søndagen, naar Rigsdagen ikke er